

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 7. lipnja 2009.

Rasti u vjeri u trojstveno otajstvo

Draga braćo i sestre!

Nakon uskrsnoga vremena, koje je svoj vrhunac imalo u blagdanu Pedesetnice, liturgija predviđa ove tri Gospodnje svetkovine: danas je Presveto Trojstvo; sljedeći četvrtak je blagdan Tijelova (Corpus Domini) koji će se u mnogim zemljama među kojima je i Italija slaviti sljedeću nedjelju; i na kraju, sljedeći petak je blagdan Presvetoga Srca Isusova. Svaka od tih liturgijskih prigoda ističe određenu perspektivu s koje se obuhvaća cijelo otajstvo kršćanske vjere: na prvome mjestu stvarnost Boga koji je jedan i trojstven, pa sakrament euharistije i boansko-ljudsko središte Kristove osobe. Zapravo je riječ o aspektima jedinstvenoga otajstva spasenja, koji na određeni način saimlju cijeli put Isusove objave, od utjelovljenja do smrti i uskrsnuća pa sve do uzašašća i dara Duha Svetoga.

Upravo danas razmatramo Presveto Trojstvo onako kako nas je s njime upoznao Isus. On nam je objavio da je Bog ljubav "jedan Bog u trojstvu osoba jednake boanske naravi" (Predslovlje): on je Stvoritelj i milosrdni Otac; on je jedinorođeni Sin, vječna utjelovljena Mudrost, koji je za nas umro i uskrsnuo; konačno, on je Duh Sveti koji pokreće sve, svemir i povijest, prema potpunoj konačnoj rekapitulaciji. Tri Osobe koje su samo jedan Bog jer je Otac ljubav, Sin je ljubav, Duh je ljubav. Bog je sav i samo ljubav, najčistija ljubav, beskrajna i vječna. Ne ivi u nekoj sjajnoj usamljenosti, već je neiscrpan izvor ivota koji se neprekidno daruje i priopćava. To u nekoj mjeri možemo naslutiti promatrajući kako makrokozmos: našu zemlju, planete, zvijezde, galaksije, tako i mikrokozmos: stanice, atome, najmanje čestice. U svemu onome što postoji na neki je način utisnuto "ime" Presvetoga Trojstva, jer cijeli bitak, sve do krajnjih čestica predstavlja bitak u odnosu i tako se

pokazuje Bog-odnos, te se u krajnjem slučaju pokazuje stvarateljska Ljubav. Sve proistječe iz ljubavi, tei prema ljubavi i pokreće se potaknuto ljubavlju, naravno s različitim stupnjevima svijesti i slobode. "Jahve, Gospode naš / divno je ime tvoje po svoj zemlji" (Ps 8,2) – kliče Psalmist. Govoreći o "imenu", Biblija pokazuje Boga samoga, njegov najtočniji identitet; identitet koji se odraava nad svim stvorenjem, gdje svako biće samo zbog svoga postojanja i zbog "tkiva" od kojega je načinjeno upućuje na transcendentalno Počelo, na vječni i beskrajni ivot koji se daruje; jednom riječju: na Ljubav. "U njemu – rekao je sveti Pavao na areopagu u Ateni – ivimo, mičemo se i jesmo" (Dj 17,28). Najjači dokaz da smo stvoreni na sliku Trojstva je ovaj: samo nas ljubav čini sretnima, jer ivimo u odnosu, i ivimo da bi ljubili i bili ljubljeni. Koristeći analogiju koju sugerira biologija, reći ćemo da ljudsko biće u vlastitom "genomu" nosi duboki trag Trojstva, Boga-Ljubavi.

Djevica Marija, u svojoj poslušnoj poniznosti, učinila je sebe samu slubenicom boanske Ljubavi: prihvatila je Očevu volju i začela Sina po Duhu Svetom. U njoj si je Svemogući stvorio dostojan hram i od nje učinio model i sliku Crkve, otajstvo i dom zajedništva za sve ljude. Neka na pomogne Marija, ogledalo Presvetoga Trojstva, da rastemo u vjeri u trojstveno otajstvo.